

BIBLIOTEKA

8JA-1

A 85

ALI ASLLANI

Shqipëria
Kryezonjë

VJERSHA

891: P83 - 1

ALI ASLLANI

30933

5

A - 85

11403

SHQIPËRIA KRYEZONJË

Ujersha

N. SH. BŒTIMEVE «NAIM FRASHËRI»

TIRANË, 1962

ITALIA 11A

STORIA DELLA LETTERATURA ITALIANA

di Francesco

EDIZIONE QUARTA, 1954
MILANO, 1954

I.

HAKËRRIM

Hani, pini dhe rrëmbeni!

Që nga Korça gjer te Shkodra mbretëron një errësi,
nëpër fusha, nëpër kodra, vërshtëllin një egërsiri!
Pra, o burra, hani, pini, hani, pini or' e ças,
për çakallin, nat' e errët, është një ras' e deli ras'!

Hani, pini dhe rrëmbeni, mbushni xhepe, mbushni arka,
të pabrek', ju gjeti dreka, milioner', ju gjeti darka!
Hani, pini e rrëmbeni, mbushni arka, mbushni xhepe,
gjersa populli bujar t'ju përgjigjet: peqe, lepe!

Ai rron për zotrin tuaj, pun' e tia, djers' e ballit,
është kafshit për gojën tuaj. Rroftë goja e çakallit!
Shyqyr zotit, s'ka më mirë, lumturi dhe bukuri,
dhe kur vjen e ju qan hallin, varni buz' edhe turi!

Hani, pini dhe rrëmbeni, është koha e çakenjvet;
hani, pini e rrëmbeni, është bot' e maskarenjvet!
Hani, pini, vidhni, mblidhni gjith' aksione, monopole,
ekselenca dhe shkëlqesa, tutti quanti come vuole!

Nënëshkrim' i zotris suaj nëpër banka vlen milion,
ju shkëlqen në kraharuar dekorata «Grand Cordon»!
Dhe kërkoni me ballhapur (!) komb i varfër t'ju thërres'
gjith' me emrin tingëllonjës: Ekselencia e shkëlqes'!
dhe të quheni përhera luftëtar' e patriot',
në ka zot dhe do duroj', posht ky zot, ky palo zot!

Grand Cordon i zotris sate, që në gji të kan' vendosur,
është' pështyma e gjakosur e atdheut veremosur;
dhe kolltuku ku ke hipur, duke hequr nderin zvarr',
është' trikëmbshi që përdita varet kombi në litar!
Dhe zotrote kurulldise, diç u bëre e pandeh,
kundra burrit të vërtetë zë e vjell e zë e leh!

E na tunde, na lëkunde, nëpër salla shkon e shkunde,
mbasi dora e armikut ty me shok' të heq për hunde.
Rroftë miku yt i huaj, që për dita los e qesh,
të gradoi katër shkallë, pse i the dy fjal' në vesh!

Koha dridhet e përdridhet, do vij' dita që do zgjidhet,
dhë nga trasta pem' e kalbur doemos që jasht' do hidhet!
Kohá dridhet e përdridhet, prej gradimit katër shkallë
nuk do mbetet gjë në dorë, veçse vul' e zez' në ballë!

Mirpo ju që s'keni patur as nevoj' as gjë të keqe,
më përpara nga të gjithë, ju i that' armikut: «Peqe!»
Që të zinit një kolltuk, aq u ulët u përkulët,
sa në pragun e armikut vajtët si kopil u ngulët!
As ju hahet, as ju pihet, vetëm titulli ju kihet...
Teksa fshat' i varfër digjet... kryekurva nis e krihet!

Sidomos ju dredharakë, ju me zemra aq të nxira,
ju dinakë, ju shushunja ju gjahtar' në errësira!
Ç'na pa syri, ç'na pa syri!... Hunda juaj ku nuk hyri:
te i miri, te i ligu, te spiuni më i ndyri!

Dallavera nëpër zyra, dallavera në pazar,
dallavera me të huaj, dallavera me shqiptar'!
Vetëm vetëm dallavera, dhe në dëm të këtij vëndi
që ju rriti, që ju ngriti, që ju ngopi, që ju dëndi!

Në se kombi vete mbarë, nesër ju veproni ndryshe,
dylli bënëet si ta duash, kukuvajk' dhe dallandyshe...
kukuvajka gjith' me lajka, nesër silleni bujar,
nënë-dorë e. nënë maska, shkoni, jepni një kapar!

Dhe kujtoni tash e tutje me të tilla dallavera
kukuvajka do përtypi zog e zoga si përpara....
Ja, ja, grushti do të bjeri përmbi krye të zuzarve,
koha është e maskarenjve, po atdheu i shqiptarve!

Edhe ju të robëruar, rob në dor të metelikut,
fshini sofrat e kujtdoj', puthni këmbën e armikut!
Dhe u bëtë pasanikë, me pallate, me vetura,
kurse burrat më fisnikë japin shpirtin në tortura!

Vëndi qënka sofr' e qorrit, vlen për goj' e për lëfytë,
bëni sikur veni vetull', shoku shokut kreni sytë....
Dhe për një kërkoni pesë, po më mir' njëzet e pesë.
Le të rrojë bataçiu dhe i miri le të vdesë!

Po një dit' që nis e vrëret do mbaroj me burbullimë,
ky i sotmi, zër' i errët, nesër bënet vetëtimë
dhe i bije si rrufeja pasunis' dhe kësilloj,
nuk ju mbetet gjë në dorë, vetëm një kafshit' për goj'!

A e dini që fitimi brënda katër vjet mizor'
nuk është yti, nuk është imi, është i kombit arbëror,
është i syrit në lot mekur, është i vëndit djegur, pjekur.
Ju do thoni si të doni..... po e drejta dërrmon hekur!

1942

NJË MILION U NDEZË

Ja se si ka ngjarë:

Dejet ishin tharë,

Gjaku pati ngrirë,

Hasmët e atdheut ishin bër' vezir'...

Pösht e lart në fëngje 1)

Bombat e armikut grumbulluar — dëngje!

Shkrepi, një shkëndi,

Një shkëndi çudi!

Kur i vije rë,

Dukej bukurë,

Rreth e rrotull stanve

Stanet paskan qën trujt e titanve!

E andej ja nisi

Kënga e një fisi,

Këng' e jataganve!

Befas, në një fshat,

Tashmë plot lëvdat,

Mu në fshatin Pezë,

Një pullumb e ndezi një milion u ndezë!

Një milion u ndezë

Dhe e bën' të bardhë mortjen më të zezë;

Luft' e luft' për vdekje,

Luft' e luft' me vdekje,

Lufta pa mardha, (1)

Sa u rrukullisën burxhet e mëdha!

---

1) Lufta pa kushte.

Tani përmbi krye
Kemi më shumë yje,
Luga e lugatve vajti e u thye.
Kemi më shumë qieje,
Më shumë duf beteje,
dyfish puls në deje!

PERLAT REXHEPI

Pyeta Labërinë:

- E ku është' Perlati?
- Ish një suferinë
adhe shkoi e vajti.

Pyeta Shqipërinë:

- E ku është' Perlati?
- Kombi ulërinë
më shum' nga i ati,

Pyeta dialërinë:

- Ç'e bët' shokun, mikun?
- Jet' për Shqipërinë,
vdekje për armikun!

Tani ti dhe unë,
gjith e dim' Perlatin,
djepe kish Beunë,
varr ka Rozafatin.

Historia thotë,
kryetrim i ri,
një tufan me lotë
një flamur flori.

NËPËR GËRXHE, NËPËR GUR

Nëpër gërxhe, nëpër gur', ku rrufeja krisma thur,
 Gjith' ushqim' i çlirimtarit për një dit' dy kokrra grur',
 dhe atë ua jepte hua
 një shqiponj' o një fajkua.
 Një fajkua, një shqiponjë, gjysh stërgjysh' e këtij fisi
 dhëmshurisht u jepte sisë nënë dega të një lisi.

Çdo gjë tjetër dhe po thuaj
 edhe vet' baba qielli, ish i verbër, ish i huaj,
 ish i huaj e ish i verbër,
 bën si bënte një kuçedër:
 e lëshonte shin' me vedër, e lëshonte shin' me shtëmbë,
 me rrufera më të egra hapte varre nëpër këmbë.

Rreth e rrotull ziarr e hekur, po sorkadhet me sorkadhe
 me një mij' e një të zeza, rrokin vdekjen më të bardhë,
 tufa-tufa zoga, zogj
 gjysm'e tyre van' u dogj'.

Më së fundi, ja ku foli dhe me zërin më të plot'
 Nacional çlirimtari për një bot', një tjetër bot'.
 Tash e tutje pik' e djersës vlen me shumë nga ar' i
 djeshëm,
 dhe në gjij të kësaj pike ka fuqira heroike.
 përmbi banka, përmbi topa, përmbi bomba atomike.